

TRIJE NEMŠKI HAIKUISTI

Vladimir Gajšek

Tokrat se v prevodu Vladimirja Gajška predstavljajo s haikuji Harald K. Hülsmann (iz zbirke Klovn joka /Clown weint/), bivši predsednik evropskega Senryu Zentrum iz Düsseldorfa, pisatelj in pesnik Carl Heinz Kurz (iz zbirk Na vratih življenja /Am Tor des Lebens/ in senryujske zbirke Čez tri dolé /Über fünf Erdteile hin/), ki je prejel za prevedene pesmi v japonski kratki obliki častni naziv japonskega pesniškega združenja Hokaido – mojster haikuja in pesnik haikuist Friedrich Rohde (Zimski haikuji), bivši podpredsednik evropskega Senryu Zentrum iz Düsseldorfa. Pesemsko tkivo haikujev je izbrano po organski razpredenosti haikujske svetovnosti, ki je znotrajčasovna in pogloblja medsebojne odnose. Haikuji Haralda K. Hülsmana so personificirani v naravi in panoramsko osebni, saj uvajajo bralca v medsebojnost med svetom in jazom. Senryuji Karla Heinza Kurza so vsebinsko ponekod celo angažirani in obarvani s sočutjem za družbene predele trpečega človeštva, dasiprav so vseskozi osebni in osebno doživeti. Zimski haikuji so, kot že naslov pove, sezonski prerez svetlobnih pogledov v naravo in pesnikovo dušo. Lirska konotacija treh nemških pesnikov kaže, da je haiku po svojem pomenu živa vez vseh časov innotranja govorica z zunanjimi odmevi.

Harald K. Hülsmann: KLOVN JOKA

Morje se vzblesti
kot oko velikana,
ki nosi Zemljo.

V beli snežini
so venomer znamenja.
Neznan je pomen.

Na klopi v parku
zvežčič pesmi leži – zdaj
ga veter bere.

Ko pih šepeta,
govori o neurjih,
ki bodo prišla.

Podoba staršev
meče senco – še takrat,
ko zrem nekam proč.

Klovn joka za nas,
da se mu režimo, in
pravi: Vi norci!

Carl Heinz Kurz: NA VRATIH ŽIVLJENJA

Biserna barva
srečonosno znamenje
na vratih življenja...

Iz smrečja šepet,
nočnega vetra trepet
v mojih vrsticah.

Čez tri dole

Čez prah molk pesmi,
želje, zgubljene v vetru,
pesem vedečna...

Prihodnost

Na hitrih cestah
vise stari problemi.
Jih bomo rešili?

Zorni kot

White and colo(u)red –
kolikokrat sem to bral,
kjer Bog zre človeka?

Inkovski vnuk

V njem se dviguje
in govori glas gluhih
v deželi terorja.

Barvna lestvica

Belo je – črno,
ni vmesnih odtenkov – le
volcje so sivi.

Pasijon

V Bicutanu nosi
jetnik že od nekdanj
železne verige.

Friedrich Rohde: ZIMSKI HAIKUJI

Prezgodaj zima.
V katerem predalu so
debele nogavice?

Jež, trd med listjem
zaradi zmrzlih dnevov.
Ne moti mu sna!

Krvavi kriki.
Žrtev našega žitja
na eni lestvi.

Še vedno sneži.
Potrpežljivost dreves
pred mojim oknom.

Pustite, naj spet
steptamo sledi v snegu
med sabo vnovič.

Zlomljene veje,
spet in spet gozd miruje,
počasni oblaki.

Hrumenje v zraku!
Raje si pesem vpišem
za konec leta.